

[Arne Melchior]

for bogstaveligt, og hvis sådan noget nogen sinde skulle gå hen og blive et snærende bånd omkring dem, der skal udføre handlingerne, og det er ikke mindst både regering og parlament.

Derfor tror jeg, at alle partier i denne sal vil være interesseret i at kunne tilslutte sig den fortolkning af fremskrivningen, som jeg her har forsøgt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Arne Melchior holdt en varm tale om ØMU'ens tredje fase. Der er vel grund til at gøre opmærksom på, at det program, vi har til behandling her, fra en firepartiregering fastslår, at Danmark ikke skal med i den tredje fase. Det må der være nogle grunde til.

For mig er grunden til, at Danmark skal holde sig ude af den tredje fase, at det kan være godt nok, at man bliver fri for valutaspekulation, men forudsætningen for at have ens valuta imellem nogle lande er, at man har en fuldstændig ensartet økonomisk udvikling. Det vil betyde, at landene skal presses ind i nogle økonomiske rammer, som de ikke lader sig presse ind i. Det er et projekt, som umuligt kan lade sig gøre, og vil man forsøge på det med Maastricht-Traktatens kriterier, vil det fremkalde forstærket arbejdsløshed i hele Europa. Derfor skal vi ikke ind i det projekt.

I øvrigt synes jeg, man har en ganske god illustration af, hvad problemerne er med en møntunion, ved at kigge på Færøerne i øjeblikket. Færøerne er i en møntunion med Danmark. De har haft en omkostningsudvikling lokalt, der overhovedet ikke er bæredygtig, og det, der ville være deres normale løsning, ville være at nedskrive den færøske krone. Det kan de bare ikke, for de er i en møntunion med os, og derfor er de ude i langt større problemer og skal igennem langt mere drastiske indgreb i deres samfund for at klare sig ud af den økonomiske krise, end hvis de havde haft deres egen møntfod.

Så fri os fra fælles møntfod i hele Europa! Det fører ikke andet end ulykke med sig.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Problemet, eller skal vi sige det positive pro-

blem, hr. Arne Melchior, er jo, at jeg faktisk er enig med hr. Arne Melchior i karakteristikken af det, der står i dette program.

Jeg er også enig i, at forudsætningerne kan ændre sig. Jeg er enig i, at man ikke kan lave et fast program fra nu af og 5 år frem. Det er der mange Østlande der har prøvet og måttet erkende ikke kan lade sig gøre. Det er vi enige i, hr. Arne Melchior.

Det eneste, jeg beder om, er et tilsagn fra CD om, at hvis man ikke opnår de resultater, som vi har aftalt med de øvrige EF-lande at vi skal opnå, hvad angår vores økonomiske sundhedstilstand, vil CD også være villige til at reagere og lave om på den politik, der er beskrevet i det blå hæfte.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Jes Lunde har ét hundrede procent ret i, at afstemningen i maj i fjor skete på den basis, at vi ikke har tilsluttet os tredje fase. Det er også regeringens politik. Det vedstår CD, og det har jeg ikke taget spor afstand fra.

Jeg har bare langsigtet anmeldt, at vi i CD tror, at udviklingen i Europa ville være lykkelig, dersom der opstod en større harmonisering mellem medlemsstaternes økonomier, også de kommende medlemsstater, fordi der så ville være en sund basis for, at også vi kan indtræde i den tredje fase. Jeg er på Danmarks vegne vældig bange for en situation, hvor en række af medlemsstaterne går i gang med den uden vores deltagelse.

Jeg er enig med hr. Jes Lunde i, at der ikke vil blive tale om en ensartet økonomisk udvikling, men det hele går da ud på – det ligger jo i ordet konvergens – at vi skal harmonisere så langt, som det er muligt. Det er det, bestræbelserne går ud på. Jeg har ikke på ringeste måde antydning, at regeringen har aktuelle planer om at lave om på de kendte forudsætninger.

Til fru Anne Birgitte Lundholt vil jeg gerne sige, at ingen regering, heller ikke én, som fru Anne Birgitte Lundholt skulle være medlem af, ville være i stand til at gøre andet end det, økonomiministeren her har gjort, nemlig lægge en opregning på bordet af, hvad vi under de og de forudsætninger kunne gøre for at opnå Danmarks andel i den større konvergens i europæiske økonomier. Og hvis det ikke går i den ønskede retning, gad jeg nok se den regering, der så ikke ville justere på skruerne.